

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.112/2019/16.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. év október hó 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 19.B.1440/2018/15. számú ítéletét II. r. és III. r. vádlottakkal szemben megváltoztatja.

II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését - eggyel enyhébb - börtön fokozatban rendeli végrehajtani.

III. r. vádlott a szabadságvesztés fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

II. r. vádlott helyesen 2018. január 30. napjától 2018. augusztus 15. napjáig volt házi őrizetben, illetve bűnügyi felügyelet alatt. II. r. vádlott letartóztatásának záró napja 2019. február 15. napja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét II. r. vádlott és III. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

II. r. vádlott által a 2019. június hó 29. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárás során felmerült 13.050.- forint bűnügyi költséget III. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék a 2019. év február hó 15. napján kihirdetett 19.B.1440/2018/15. számú ítéletével II. r. vádlott bűnösségét kábítószer kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés) és lopás büntetében (Btk. 370. § (1), (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont) állapította meg. Ezért II. r. vádlottat halmazati büntetésül 5 évi szabadságvesztés büntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II. r. vádlottat kábítószer birtoklásának büntette (Btk.178. § (1), (2) bekezdés b) pont) miatt 3 év szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani.

Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról, az előzetes fogvatartásban, házi őrizetben töltött idő beszámításáról a lefoglalt tárgyakról, elkobzásról és a bűnügyi költség viseléséről.

A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész II. r. és III. r. vádlottak terhére a kiszabott büntetés súlyosítása, míg II. r. vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése végett, III. r. vádlott és védője enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.317/2019/2. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Az ügyészség álláspontja szerint a korlátozott felülbírálat - Be. 590. § (3) bekezdés - keretei között kell a másodfokú bíróságnak az eljárást lefolytatni, figyelemmel arra, hogy a fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés nemét és tartamát sérelmezi. Az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásban az előkészítő ülésen hozott ítéletében rögzített tényállásra alapítottnak okszerűen állapította meg II. r. és III. r. vádlott bűnösségét és törvényesen minősítette az elbírált közegészségügyi bűncselekményeiket, valamint II. r. vádlott vagyoni elleni bűncselekményét is.

A büntetés kiszabása körében a bűnösségi körülményeket helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság, II. r. vádlott esetében ezt annyival szükséges kiegészíteni, hogy a vagyoni elleni bűncselekmények elszaporodottsága további súlyosító körülmény.

II. r. vádlott esetében helyesen szabott ki fegyházban letöltendő szabadságvesztés büntetést, míg III. r. vádlott esetében orvosi dokumentáció, illetőleg nyomatékos enyhítő körülmények hiányában alkalmazott a Btk. 35. § (2) bekezdése szerinti eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot. Anyagi jogszabályt sértően enyhén döntött a különös bűnismétlő II. r. vádlottal szemben a középértékűtől jelentősen elmaradó, törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés büntetés mértékéről és az enyhítő körülményeknek túlzott jelentőséget tulajdonítva a Btk. 82. § (1), (2) bekezdés b) pontját kellő alap nélkül alkalmazva szabott ki szabadságvesztés büntetést III. r. vádlottal szemben. Mindkét vádlott esetében a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelése is indokolt.

A járulékos kérdésekben is megfelelően döntött az elsőfokú bíróság.

Mindezek alapján az elsőfokú ítéletnek a büntetés kiszabási részében való megváltoztatását indítványozta mindkét vádlottat érintően.

A nyilvános ülésen II. r. vádlott védője csatolta II. r. vádlott számlakivonatát, igazolást a középiskolai tanulmányok folytatásáról és a BV intézetben való foglalkoztatásra vonatkozó iratot.

Az II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen az ügyész súlyosítás végett bejelentett fellebbezését nem tartotta alaposnak. A nagyobb számú és súlyú enyhítő körülményekre, II. r. vádlott személyiségének pozitív irányú változására figyelemmel a kiszabott büntetés további enyhítését illetően az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen III. r. vádlott védője írásban benyújtott fellebbezésében foglaltakat fenntartotta, az ügyészi fellebbezés elutasítását indítványozta és a nagyobb számú enyhítő körülményre figyelemmel felfüggesztett börtönbüntetés kiszabását indítványozta.

II. r. vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy az ügyben együttműködött a hatóságokkal, az előkészítő ülésen elismerte bűnösségét. Az ügygel összefüggésben barátai elhagyták, családja nem támogatja sem érzelmileg, sem anyagilag, de szeretné helyre hozni a családjával a viszonyát és kérte ez ítéletét, hogy a fegyház fokozatot börtön fokozatra változtassa meg, azért, hogy tanulmányait folytathassa, illetve dolgozhasson a büntetésvégrehajtási intézetben.

III. r. vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy nagyon megbánta a történeteket és nem szeretne börtönbe kerülni.

A bejelentetett ügyészi fellebbezés nem megalapozott, míg a védelmi fellebbezések részben megalapozottak.

A Fővárosi Ítéltábla az iratanyagból megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta a 2018. július 1. napján hatályba lépett büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvénynek (Be.) a bűnösséget beismerő vádlott tárgyaláshoz való jogáról lemondás intézményét.

Az ítéltábla a bejelentett fellebbezésekkel kapcsolatban elsődlegesen azt állapította meg, hogy az joghatályos, az arra jogosultak a fellebbezést a törvényben rögzítettek szerint a vádlottak beismerő nyilatkozatának végzéssel történő elfogadása esetén engedélyezett okból jelentették be (Be. 582. § (1) bek., 580. § (2) bek.).

A bejelentett fellebbezések korlátozottan, kizárólag a vádlottakkal szemben kiszabott büntetés tartama, neme és mértéke ellen irányultak (Be. 583. § (3) bek. a) pont).

Az ítéltábla a felülbírálat során a Be. 606. § (3) bekezdés alapján járt el, arra volt figyelemmel, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a vádlottak beismerő nyilatkozatának az elfogadásán alapult, azaz a törvényszék a vádlottak beismerő nyilatkozatát az előkészítő ülésen a Be. 504. § (1) és (3) bekezdése alapján elfogadta.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, a váddal egyező tényállás megállapítására, valamint a vádirati minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének van helye (Be. 606. § (3) bek.). Amennyiben nincs helye a terhelt felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének az ítélet e körben érintett rendelkezéseit nem változtathatja meg, a tényállást - a kijavítás kivételével - nem módosíthatja.

Ha az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösséget elismerő nyilatkozatának az elfogadása alapján hozta meg az ítéletét - a vádlott felmentésének, vagy az eljárás vele szemben történő megszüntetésének a hiányában a másodfokú bíróság kötve van az elsőfokú ítéletben megállapított, vádirattal egyező bűncselekményi minősítésekhez is (Be. 591. § (2) bek. a) pont).

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a joghátrányra vonatkozó rendelkezés vonatkozásában bírálta csak felül, továbbá a Be. 590. § (7) bekezdés értelmében vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre vonatkozó rendelkezéseket is.

A korlátozott irányú fellebbezésekre tekintettel az ítélethozatalt megelőző eljárás vizsgálatának a szempontjai is korlátozottak voltak (Be. 590. § (5) bek. a) pont). A másodfokon eljáró bíróság tehát elsődlegesen azt vizsgálta, hogy van-e olyan ok, ami alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének és az eljárás megszüntetésnek lenne helye (Be. 567. § (1) bek. és (2) bek., 607. § (1) bek.), illetőleg nem történt-e olyan a törvényben meghatározott más eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné (Be. 608. § (1) bek.).

Az ítéltábla eljárási szabálysértést nem észlelt, e körben megjegyzi, hogy az előkészítő ülésen került sor az ítélet kihirdetésére és a kihirdetett ítéleti rendelkező részben III. r. vádlott helyesen kihirdetett 3 évi szabadságvesztés büntetése leírása során a betűvel is leírt szabadságvesztés tartama elírásra került. Figyelemmel arra, hogy a kihirdetett ítélettel szemben az érintettek fellebbezéssel éltek, a másodfokon eljáró bíróságnak lett volna feladata a rendelkező részben vétett leírási hiba kijavítása.

Az elsőfokú bíróság e körben kijavító végzést hozott, abból azt tűnik ki, mintha a büntetés mértékére vonatkozó rendelkezést javította volna ki, holott kizárólag a betűvel írt leírási hiba kijavítása történt meg, amely a helyesen kihirdetett tartamot nem érintette.

Korlátozott felülbírálat esetén a másodfokú bíróság nem vizsgálja és nem is vizsgálhatja az elsőfokú bíróság ítéletének a megalapozottságát, az ítéletét az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja (Be. 591. § (2) bek. a) pont).

A törvényszék helytállóan alkalmazta a Be. 562. § (2) bekezdését, az ügydöntő határozat indokolása a vádra történő utalást, a vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított adatokat, a tényállást, annak minősítését, a büntetéskiszabási körülményeket és a határozat egyéb rendelkezéseinek indokolását az alkalmazott jogszabályok megjelölésével tartalmazza.

ár korlátozott felülbírálat esetén a másodfokú bíróság a tényállást nem érintheti, nincs akadálya azonban a személyi rész kiegészítésének annyiban, hogy III. r. vádlott jelenleg konyhai kisegítőként dolgozik, havi jövedelme 145.000,-Ft. III. r. vádlott családjában non-compact cardiomyopathia megbetegedés fennáll, III. r. vádlottnál az orvosi vizsgálatok megtartott bal kamra mellett non-compatio igazoltak, míg ritmuszavar nem volt igazolt. Szoros kardiológiai kontrollt írtak elő (nyilvános ülésen csatolt dokumentumok).

II. r. vádlott gimnáziumi tanulmányokat kezdett a büntetésvégrehajtási intézetben, ahol karbantartóként folyamatosan dolgozik.

A tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést II. r. és III. r. vádlottak bűnösségére és a cselekményeik minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek. Korlátozott felülvizsgálat esetén a másodfokú bíróság vizsgálja a bűncselekmény minősítésének a helyességét is (Be. 590. § (5) bek. c) pont). Ugyanakkor, döntéshozatali lehetősége e tekintetben korlátozott, mert ha az elsőfokú bíróság az ítéletét a vádlott beismerő nyilatkozatának a végzéssel történő elfogadása alapján hozta meg, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a váddal egyező minősítésre vonatkozó rendelkezését csak akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének van helye (Be. 606. § (3) bek.). Ez azt jelenti, hogy a jogszabállyal összhangban nem álló minősítés ténye a másodfokú ügydöntő határozatban megállapítható, de - a vádlott felmentésének, illetve az eljárás megszüntetésének a szükségessége nélkül - nem korrigálható.

A jogszabályi rendelkezésekkel összhangban az ítélet tábla II. r. vádlottat érintően a minősítés körében mindenben osztotta az elsőfokú ítélet 5. oldal utolsó bekezdésében foglaltakat. Korlátozott felülvizsgálat esetén a másodfokú bíróság vizsgálja a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazásra vonatkozó rendelkezéseket (Be. 590. § (5) bek. c) pont).

Ennek megfelelően az ítélet tábla részletesen és teljes körűen vizsgálta a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket II. r. és III. r. vádlottat érintően.

A vizsgálat során abból kell kiindulni, hogy a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el és, hogy a büntetést a büntető törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

A súlyosító és enyhítő körülmények rendszerét a Kúria 56. BK véleménye tartalmazza a jogalkalmazás számára.

A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlottak terhére és javára szóló bűnösségi körülményeket, azok azonban pontosításra és kiegészítésre szorulnak. II. r. vádlott esetében mellőzte az enyhítő körülmények sorából a korábbi alkalmi kábítószer fogyasztás bűncselekmény elkövetését megkönnyítő szerepének értékelését. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte súlyosító körülményként a korábbi közegészségügyi bűncselekmény elkövetése miatti büntetettséget II. r. vádlottnak, a kriminális visszaeső vádlott esetében ennek semmilyen büntetést enyhítő hatása nem lehet. Mindkét vádlott esetében enyhítő körülmény a további időmúlás és megbánó magatartásuk. III. r. vádlott esetében mellőzte az enyhítő körülmények közül a tartós betegségét, figyelemmel arra, hogy a másodfokú nyilvános ülésen becsatolt orvosi iratok ezt nem támasztották alá, csupán azt igazolták, hogy a családban előforduló ilyen jellegű megbetegedés miatt III. r. vádlott rendszeres orvosi kontrollja szükséges. II. r. vádlott esetében további súlyosító körülmény a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottsága.

A kiegészített és pontosított bűnösségi körülmények alapján is az ítélet tábla arra az álláspontra jutott, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy mindkét vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges. II. r. vádlott esetében a büntetési tételkeret alsó határával azonos tartamban meghatározott szabadságvesztés arányban áll a vádlott személyében és cselekményeiben megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy vele szemben szükséges, de egyben elégséges az 5 év szabadságvesztés büntetés, így annak súlyosítását nem tartotta indokoltnak.

Az ítélet tábla a szabadságvesztés büntetés tartamának változatlanul hagyásakor - a törvényszékhez hasonlóan - a vádlott beismerését, megbánó magatartását vette figyelembe. II. r. vádlott okiratokkal igazolta, hogy iskolai tanulmányait büntetés végrehajtási keretek között folytatja, és már előzetes letartóztatása alatt is munkába állt. Figyelemmel ezen kedvező változásokra az ítélet tábla lehetőséget látott arra, hogy a Btk. 35. § (2) bekezdés szerint eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban rendelje el a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását, így a Btk. 35. § (1) bekezdés szerinti börtön fokozatban rendelte el a végrehajtását.

A büntetlen előéletű III. r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság helyesen szabott ki a törvényi minimumnál rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetést. A bűncselekmény jelentős tárgyi súlyára és a bűnösségi körülményekre figyelemmel az ítélet tábla nem látott lehetőséget a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére.

Ugyanakkor III. r. vádlott esetében a Btk. 38. § (3) bekezdés alkalmazásával úgy rendelkezett, hogy III. r. vádlott a büntetés fele részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú ítélet további rendelkezései törvényesek, azokat az ítélet tábla nem érintette.

A Fővárosi Ítélet tábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. §-a szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be. 606. § (1), (3), (4) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg, míg az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helyben hagyta.

A másodfokú bíróság II. r. vádlott által a másodfokú bíróság által elrendelt letartóztatás óta a másodfokú elbírálásig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján számította be a szabadságvesztésbe.

A másodfokú eljárásban felmerült és a bűnösnek kimondott III. r. vádlottat terhelő bűnügyi költséget az ítélőtábla a Be. 613. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye

Budapest, 2019. év október hó 10. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

. Vincze Piroska s.k.. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 19.B.1440/2018/15. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.112/2019/16. számú ítélete folytán II. r. és III. r. vádlottal szemben a mai napon jogerős!

Budapest, 2019. év október hó 10. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke